

Sreda, 23. oktober 2013

P7_TA(2013)0443

Konferenca o podnebnih spremembah

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. oktobra 2013 o konferenci o podnebnih spremembah v Varšavi na Poljskem (COP 19) (2013/2666(RSP))

(2016/C 208/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja in Kjotskega protokola k tej konvenciji,
- ob upoštevanju rezultatov konference Združenih narodov o podnebnih spremembah na Baliju leta 2007 in akcijskega načrta z Balija (Sklep 1/COP 13),
- ob upoštevanju petnajste konference pogodbenic UNFCCC (COP 15) in pete konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola (CMP5) od 7. do 18. decembra 2009 v Københavnu na Danskem, ter københavnskega dogovora,
- ob upoštevanju 16. konference pogodbenic (COP 16) v okviru UNFCCC in šeste konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola (CMP6), ki sta potekali od 29. novembra do 10. decembra 2010 v Cancunu v Mehiki, in sporazuma iz Cancuna,
- ob upoštevanju 17. konference pogodbenic (COP 17) UNFCCC in sedme konference pogodbenic kot srečanja pogodbenic Kjotskega protokola (CMP7), ki sta potekali od 28. novembra do 9. decembra 2011 v Durbanu v Južni Afriki, in zlasti sklepov, ki vključujejo durbansko platformo za okrepljeno ukrepanje,
- ob upoštevanju 18. konference pogodbenic (COP 18) UNFCCC in osme konference pogodbenic kot srečanja pogodbenic Kjotskega protokola (CMP8), ki sta potekali od 26. novembra do 8. decembra 2012 v Dohi v Katarju, in sprejetja svežnja o podnebnih spremembah iz Dohe,
- ob upoštevanju 19. konference pogodbenic UNFCCC (COP 19) in devete konference pogodbenic kot srečanja pogodbenic Kjotskega protokola (CMP9), ki bosta potekali od 11. do 23. novembra 2013 v Varšavi na Poljskem,
- ob upoštevanju svežnja ukrepov EU na področju podnebnih sprememb in energije iz decembra 2008,
- ob upoštevanju Direktive 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. februarja 2009 o „2050: Prihodnost se začne danes – priporočila za prihodnjo celovito politiko EU o podnebnih spremembah“ ⁽²⁾,
- ob upoštevanju resolucij z dne 25. novembra 2009 o strategiji EU za konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu ⁽³⁾, z dne 10. februarja 2010 o izidu konference o podnebnih spremembah v Københavnu (COP 15) ⁽⁴⁾, z dne 25. novembra 2010 o konferenci o podnebnih spremembah v Cancunu (COP 16) ⁽⁵⁾, z dne 16. novembra 2011 o konferenci o podnebnih spremembah v Durbanu (COP 17) ⁽⁶⁾ in z dne 22. novembra 2012 o konferenci o podnebnih spremembah v Dohi v Katarju (COP 18) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ UL L 8, 13.1.2009, str. 3.

⁽²⁾ UL C 67 E, 18.3.2010, str. 44.

⁽³⁾ UL C 285 E, 21.10.2010, str. 1.

⁽⁴⁾ UL C 341 E, 16.12.2010, str. 25.

⁽⁵⁾ UL C 99 E, 3.4.2012, str. 77.

⁽⁶⁾ UL C 153 E, 31.5.2013, str. 83.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0452.

Sreda, 23. oktober 2013

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. marca 2012 o načrtu za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050 ⁽¹⁾,
  - ob upoštevanju posvetovalnega sporočila Komisije z dne 26. marca 2013 o Mednarodnem sporazumu o podnebnih spremembah iz leta 2015: oblikovanje mednarodne podnebne politike po letu 2020 (SWD(2013)0097),,
  - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 9. marca 2012 o nadaljnjem ukrepanju po 17. konferenci pogodbenic (COP 17) UNFCCC in sedmem zasedanju konference pogodbenic kot sestanku pogodbenic Kjotskega protokola (CMP 7) v Durbanu v Južni Afriki od 28. novembra do 9. decembra 2011,
  - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 15. maja 2012 o financiranju ukrepanja proti podnebnim spremembam ter hitrem začetku financiranja tega ukrepanja,
  - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 18. julija 2011 in 24. junija 2013 o podnebni diplomaciji EU,
  - ob upoštevanju zbirnega poročila programa Združenih narodov za okolje (UNEP) iz novembra 2012 z naslovom „Poročilo o emisijski vrzeli 2012“,
  - ob upoštevanju poročila Svetovne banke z naslovom „Znižajmo temperaturo: zakaj ne smemo dovoliti, da bi svet postal za štiri stopinje toplejši“,
  - ob upoštevanju vprašanj za Svet in Komisijo o konferenci o podnebnih spremembah v Varšavi na Poljskem (COP 19) (O-000095/2013 – B7-0517/2013 in O-000096/2013 – B7-0518/2013),
  - ob upoštevanju člena 115(5) in člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker podnebne spremembe neposredno in morebiti nepopravljivo ogrožajo človeške družbe, biotsko raznovrstnost in planet, zato jih morajo vse pogodbenice obravnavati na mednarodni ravni;
- B. ker je v svežnju o podnebnih spremembah iz Dohe zelo zaskrbljujoča ugotovitev, da je velika vrzel med skupnim učinkom trenutnih zavez pogodbenic ublažitvi podnebnih sprememb z zmanjšanjem svetovnih letnih emisij toplogrednih plinov do leta 2020 in scenariji za zmanjšanje skupnih emisij, pri katerih bi bilo povišanje srednje letne temperature površja zelo verjetno znotraj 2 °C (cilj 2 °C);
- C. ker je treba za doseg cilja 2 °C na podlagi znanstvenih dognanj, ki jih je predložil Medvladni forum za podnebne spremembe (IPCC), vrhunec svetovnih emisij, ki bo dosežen leta 2015, do leta 2050 zmanjšati za 50 % glede na raven iz leta 1990 in emisije nato še naprej zmanjševati; ker bi se morala EU zato zavzemati za sprejetje konkretnih ukrepov in njihovo učinkovito izvajanje na svetovni ravni pred letom 2020;
- D. ker bodo trenutni trendi svetovnih emisij na podlagi poročila Svetovne banke „Znižajmo temperaturo“ v 20 do 30 letih privedli do segrevanja na temperaturo, ki bo za 2 °C višja kot v predindustrijskem obdobju, do leta 2100 pa bo še višja za 4 °C; ker se lahko scenarij povišanja temperature za 4 °C povzroči še bistveno hujši porast temperature v posebej občutljivih tropskih območjih;
- E. ker tudi nedavni znanstveni rezultati izpostavljajo nevarnost segrevanja za 2 °C in ker obstaja široko soglasje, da je že sedanje segrevanje (ki na svetovni ravni znaša za približno 0,8 °C višje temperature kot v predindustrijskim obdobju), eden od dejavnikov, ki so povzročili humanitarne in prehranske krize, ki smo jim že bili priča, zlasti najhujše v Afriki, predvsem na Afriškem rogu in v Sahelu;
- F. ker zaradi splošno priznanih tveganj in stroškov, s katerimi se bo zaradi sedanjega scenarija za zmanjšanje emisij soočil svet, niso potrebne le zaveze, temveč tudi politična volja vseh pogodbenic za izpolnitev teh zahtev;

⁽¹⁾ UL C 251 E, 31.8.2013, str. 75.

Sreda, 23. oktober 2013

- G. ker je za mnoge regije segrevanje za 2 °C že zelo nevarno; ker 112 držav, med katerimi so tudi najranljivejše, male otoške in najmanj razvite države, poziva k zmanjšanju koncentracije CO₂ v ozračju pod 350 ppm in k ustalitvi naraščanja svetovne temperature pod 1,5 °C;
- H. ker bo konferenca v Varšavi (COP 19) bistvena za zagotovitev potrebnega napredka durbanske platforme, da se utre pot za oblikovanje zavez in sklenitev svetovnega pravno zavezujočega sporazuma do leta 2015;
- I. ker mora biti svetovni pravno zavezujoč sporazum v skladu z ogljičnim proračunom, skladnim s ciljem 2 °C, pravičnostjo in z načelom skupne, a raznolike odgovornosti in ustrezne zmogljivosti posameznih držav, in mora upoštevati dejstvo, da morajo vsi veliki povzročitelji emisij sprejeti ambiciozne in zadostne cilje ter ustrezne politične ukrepe za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, pri čemer se mora ustrezno odražati razvijanje odgovornosti in zmogljivosti; poudarja, da je izvor 90 % svetovnih emisij v državah v razvoju, ki niso sprejele obveznosti v okviru Kjotskega protokola za zmanjšanje emisij;
- J. ker so se razvite države na 16. konferenci pogodbenic v Cancunu zavezale, da bodo za zadostitev potreb na področju podnebnih sprememb v državah v razvoju v obdobju 2010–2012 namenile 30 milijard USD, do leta 2020 pa bodo v ta namen zagotovile še 100 milijard USD v obliki novega in dodatnega letnega financiranja; ker naj bi s temi finančnimi sredstvi zagotovili uravnoteženo porazdelitev med prilagajanjem na podnebne spremembe in njihovem blaženju; ker mednarodno dogovorjena opredelitev pomena novega in dodatnega financiranja zaenkrat še ne obstaja;
- K. ker kljub zavezam, ki so jih sprejele pogodbenice v Københavnu, da za hiter začetek financiranja v treh letih zagotovijo 30 milijard USD, še vedno ni gotovo, koliko finančnih sredstev za ukrepanje proti podnebnim spremembam se bo dejansko priskrbelo, da se zagotovi izvedljivost teh zavez;
- L. ker je vse bolj jasno, da je treba biti previden, kar zadeva prizadevanja gospodarskih akterjev, ki v ozračje izpuščajo velike količine toplogrednih plinov ali imajo koristi od izgorevanja fosilnih goriv, da ne bodo spodkopali ali omajali prizadevanj za varstvo podnebja;
- M. ker bodo vročinski vali na podlagi študije Potsdamskega inštituta za raziskovanje podnebnih vplivov in Univerze v Madridu do leta 2020 dvakrat pogostejši, do leta 2040 pa štirikrat pogostejši; ker bi lahko to po navedbah te študije v drugi polovici stoletja preprečili, če bi temeljito zmanjšali svetovne emisije; ker dogodki potrjujejo trditve znanstvenikov, in sicer je tudi v Evropi vse več naravnih katastrof, kot so poplave ali zelo huda neurja;
- N. ker je na podlagi rezultatov študije Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja možno doseči trajnostno in energetsko učinkovito gospodarstvo, obenem pa zagotoviti ustvarjanje novih delovnih mest;
- O. ker se utegne glede na rezultate študije Potsdamskega inštituta za raziskovanje podnebnih vplivov svetovna gospodarska rast v prvih desetih letih izvajanja podnebne politike zmanjšati za približno 7 %, če se svetovno ukrepanje v okviru celovite mednarodne podnebne politike preloži na obdobje po letu 2030, gospodarska rast pa bi se zmanjšala samo za 2 %, če se ta sporazum sklene leta 2015;
- P. ker je pobuda združenja županov EU še vedno zelo uspešna in vključuje približno 5 000 lokalnih oblasti, ki se zavezujejo, da bodo do leta 2020 dosegle strožje cilje na področju energije in podnebja od ciljev EU; ker ta volja in zavezanost kažeta, da bi bilo treba evropske lokalne skupnosti uporabiti za zgled pri določanju ambicioznih podnebnih in energetskih politik na mednarodni ravni;
- Q. ker so razvite države in države v razvoju sprejele dogovor o načelu skupne, a raznolike odgovornosti in ustrezne zmogljivosti; ker so prizadevanja za omejitev emisij toplogrednih plinov kljub temu popolnoma neučinkovita in ker so slabi rezultati prejšnjih konvencij pogodbenic posledica pomanjkanja politične volje nekaterih držav; ker je treba to pomanjkljivost glede na nedavne hude naravne katastrofe odpraviti;

Sreda, 23. oktober 2013

- R. ker imajo vlade skupno odgovornost za zagotavljanje primernega odziva na izziv podnebnih sprememb, s katerim se soočata človeštvo in planet; ker bi jih morali podpirati vsi ustrezni akterji, vključno z državljani in podjetji v posameznih državah;
- S. ker si mednarodna skupnost po dveh vzporednih poteh prizadeva za nov svetovni okvir za razvoj: pregled razvojnih ciljev tisočletja in proces določitve ciljev trajnostnega razvoja, ki se je začel s konferenco Rio+20; ker se ti poti na marsikateri pomembni točki križata;
- T. ker izziv podnebnih sprememb nikakor ne zmanjšuje razvojnega izziva, temveč ga stopnjuje; ker sredstva uradne razvojne pomoči ne smejo biti preusmerjena k podnebnemu financiranju, ampak je treba stalno spoštovati obveznosti ter načelo, da podnebno financiranje dopolnjuje ravni uradne razvojne pomoči;
- U. ker podnebne spremembe močno ogrožajo množico človekovih pravic, tudi pravico do hrane, pravico do vode in urejenih sanitarnih razmer ter bolj na splošno pravico do razvoja;
- V. ker približno 20 % svetovnih emisij toplogrednih plinov izvira iz krčenja gozdov in drugih oblik rabe zemljišč in sprememb v rabi zemljišč; ker kmetijsko-gozdarski sistemi povečujejo učinke zmanjšanja CO₂ s povečanim skladiščenjem ogljika kot tudi zmanjšujejo revščino z bolj raznolikimi viri prihodka lokalnih skupnosti;
- W. ker se bo po napovedih poročila o energetske prihodnosti 2013 (*International Energy Outlook 2013*) svetovno povpraševanje po energiji med letoma 2010 in 2040⁽¹⁾ povečalo za 56 % in bi zadovoljitev tega povpraševanja povzročila velik porast emisij CO₂; ker se porast povpraševanja in emisij večinoma pojavlja v gospodarstvih v vzponu; ker naj bi po podatkih Mednarodnega denarnega sklada svetovne subvencije za fosilna goriva znašale 1,9 bilijona USD, najvišje subvencije naj bi imeli v Združenih državah Amerike, na Kitajskem in v Rusiji (subvencije teh držav znašajo polovico omenjenih subvencij⁽²⁾);
- X. ker številne države iz različnih razlogov, ki vključujejo varstvo podnebja, pomanjkanje virov in učinkovitost njihove rabe, zanesljivost preskrbe z energijo, inovacije in konkurenčnost, sprejemajo ukrepe za prehod na bolj zeleno gospodarstvo v industriji in energetske sektorju; ker so svetovne emisije CO₂ po podatkih Mednarodne agencije za energijo leta 2012 kljub temu dosegle rekordno vrednost;
- Y. ker bi bila uporaba s podnebjem povezanih inovacij v energetske sektorju in industriji prednost za EU kot vodilno silo na rastočih svetovnih trgih blaga in storitev, povezanih z energijo;
- Z. ker svetovne inovacije v sektorju trajnostne energije (v proizvodnji in na ravni uporabnika) ustvarjajo delovna mesta, spodbujajo gospodarsko rast, povečujejo energetske neodvisnost in pomagajo k čistejšemu svetu, v katerem bodo podnebne spremembe ublažene in bo zagotovljena zadostna preskrba z energijo;

Razvoj durbanske platforme

1. meni, da bo treba s sporazumom za obdobje po letu 2020 sedanji kolaž zavezujočih in nezavezujočih sporazumov v okviru konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja in Kjotskega protokola združiti v enoten celovit in usklajen režim, ki bo zavezujoč za vse pogodbenice; poudarja, da v sporazumu za obdobje po letu 2020 ne bi več smeli deliti sveta na kategorije držav v razvoju in industrializiranih držav, temveč bi morala vsaka država prispevati v skladu z načelom skupne, a raznolike odgovornosti in ustrezne zmogljivosti; meni, da bi lahko bilo zmanjšanje emisij, izračunano na podlagi kazalnikov, ki bi vključevali BDP na prebivalca, dostop do tehnologij, indeks kakovosti življenja itd., dobro orodje za to;
2. poudarja, da mora *ad hoc* delovna skupina za durbansko platformo za okrepljeno ukrepanje opraviti še veliko dela v zvezi z načeli in okvirom, ki bodo veljali za nov svetovni sporazum o podnebnih spremembah, in za njihovo uresničitev do 21. konference pogodbenic v Parizu leta 2015; ugotavlja tudi, da mora imeti delovna skupina pri svojem delu podatke iz petega poročila Medvladnega foruma o podnebnih spremembah, ki naj bi bilo pripravljeno do leta 2014; poudarja, da mora

⁽¹⁾ <http://www.eia.gov/forecasts/ieo/?src=Analysis-b2>

⁽²⁾ <http://www.imf.org/external/pubs/ft/survey/so/2013/int032713a.htm>

Sreda, 23. oktober 2013

sporazum leta 2015 do leta 2030 izpolniti cilj zmanjšanja svetovnih emisij na ravni, ki so nižje od tistih iz leta 1990, in bi moral skušati postopoma odpraviti svetovne emisije ogljika do leta 2050;

3. ugotavlja, da je težko doseči ustrezen sporazum, saj se med državami članicami ni izoblikoval pravičen pristop k porazdelitvi prizadevanj na področju blaženja podnebnih sprememb in prilagajanja nanje; poudarja, da mora biti v središču novega sporazuma pravičnost, vključno z dinamičnim pristopom k načelu skupne, a raznolike odgovornosti in ustrezne zmogljivosti, da bo ta sporazum zagotovil ustrezne učinke na podnebje;

4. meni, da bi moral mednarodno pravno zavezujoč protokol, o katerem trenutno pogajanja v okviru durbanske platforme, temeljiti na pravilih, ki so že bila dogovorjena v Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja in Kjotskem protokolu, ter ta pravila nadalje razviti in jih izboljšati; je prepričan, da bi bilo zato treba vključiti proces preučitve številnih načel in kazalnikov pravičnosti, kot so primernost, odgovornost, zmožnost, razvoj in prilagajanje;

5. meni, da bi lahko imela EU konstruktivno vlogo pri spodbujanju sporazuma o pravični delitvi prizadevanj; poziva Komisijo, naj poda predlog EU o globalni delitvi prizadevanj;

6. pozdravlja predlog Ban Ki Muna, da bi septembra 2014 sklicali vrhunsko srečanje svetovnih voditeljev o podnebjju, pa tudi splošno dostopno srečanje pred konferenco pogodbenic v Venezueli leta 2014; poudarja pomen dobro pripravljenega dogodka s smiselnimi rezultati in udeležbo na najvišji politični ravni, pa tudi civilne družbe, da se zagotovi in ohrani politični zagon, ki bo potreben za konferenci leta 2014 in 2015; meni, da morajo države članice za uspešen sporazum leta 2015 še pred vrhunskim srečanjem svetovnih voditeljev sprejeti zaveze za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov;

7. poziva, naj se na konferenci pogodbenic v Varšavi sprejme sklep, v katerem se bo določil časovni okvir in proces, s katerim se vse pogodbenice zvežejo, da bodo leta 2014 oblikovale konkretne zaveze glede blaženja podnebnih sprememb, ki se bodo nato leta 2015 ocenile in popravile; meni, da bi morali sklepi konference pogodbenic določati tudi zahteve v zvezi z informacijami, ki se predložijo poleg predlaganih zavez, in zagotoviti merila za preglednost, količinsko opredelitev, primerljivost, preverljivost in primernost;

8. meni, da morajo biti zaveze o blaženju podnebnih sprememb, ki jih predlagajo pogodbenice, podprte z načelom skupne, a raznolike odgovornosti in ustrezne zmogljivosti ter morajo biti merljive in preverljive ter take, da bi se lahko o njih poročalo, pa tudi ustrezne za doseganje cilja 2 °C (torej se mora zmanjšati vrzel pri blaženju podnebnih sprememb, tako da se omejitve emisij toplogrednih plinov in cilji zmanjšanja teh emisij za leto 2020 uskladijo s tem, kar je treba storiti, da se doseže cilj 2 °C); ponavlja, da bi bilo treba zato obstoječe zaveze kolektivno pregledati in zastaviti bolj ambiciozno, da bi dosegli cilj 2 °C; poudarja, da mora EU pritisniti na pogodbenice, ki niso na ustrezni poti za uresničevanje cilja 2 °C;

9. opozarja na pomen oblikovanja politik na znanstveni osnovi in nujno potrebo po ohranjanju in odločnejšem uresničevanju cilja 2 °C; je prepričan, da bi morala biti prizadevanja za okrepitev zavez za ublažitev podnebnih sprememb in njihovo izvajanje namesto odprtega procesa povezana z bolj formaliziranimi, rednimi in strogimi pregledi napredka z znanstvenim prispevkom, usmerjenimi k zagotavljanju premostitve vrzeli pri blažitvi podnebnih sprememb;

10. ugotavlja, da je cilj svetovnega izkoreninjenja revščine, kot osnova razvojnih ciljev tisočletja, ki se trenutno pregledujejo, tesno povezan s procesom določitve ciljev trajnostnega razvoja, ki se je začel s konferenco Rio+20; poziva, naj se ta procesa združita v enoten, celovit in splošen okvir in naj se zastavi cilj za izkoreninjenje revščine in spodbujanje razvoja za obdobje po letu 2015;

11. poudarja, da je trdnem in dolgoročni okvir politike, ki vključuje ambiciozne dolgoročne cilje, najpomembnejši izziv poleg spodbujanja naložb;

12. ponovno poudarja, da sedanji sistem „jamstva in pregleda“ (*pledge and review*) ne bo prinesel temeljnih sprememb, ki so potrebne za dolgoročni boj proti podnebnim spremembam, zato poziva vse pogodbenice, naj premislijo tudi o drugih pristopih;

13. želi spomniti, da znaša po mnenju Mednarodne agencije za energijo delež emisij EU približno 11 % globalnih emisij in da bo v prihodnjih desetletjih še nižji; poudarja, da bi industrijski akterji in energetske sektorji lahko dosegli višje ambicije in sprejeli ambiciozne politike podnebnih sprememb, če bi druga globalna gospodarstva s podobnimi prizadevanji pokazala višjo raven ambicij;

Sreda, 23. oktober 2013

Kjotski protokol

14. pozdravlja odločitev EU, Švice, Norveške, Liechtensteina, Islandije in Avstralije, da se pridružijo drugemu ciljnemu obdobju kjotskega protokola, ki se je začel 1. januarja 2013, kot prehod na novo mednarodno ureditev, po kateri morajo vse pogodbenice izpolniti svoje obveznosti do leta 2020, ter poziva k njeni hitri ratifikaciji, kot je bilo dogovorjeno v Dohi; je seznanjen, da te pogodbenice trenutno ustvarijo manj kot 14 % svetovnih emisij;

15. pojasnjuje, da bi bilo treba drugo ciljno obdobje Kjotskega protokola kljub njegovemu omejenemu obsegu razumeti kot zelo pomemben vmesni korak na poti k sklenitvi učinkovitejšega in celovitejšega mednarodnega sporazuma po letu 2020, ki bo zavezujoč za vse pogodbenice;

16. ponovno poudarja, da mnoge države na tem področju že zgledno ravnaajo, kar kaže, da je možno uresničevati nizkoogljične razvojne strategije in zagotavljati visok življenjski standard velikemu deležu sedanje generacije, ne da bi ogrožali zmožnost prihodnjih generacij, da zadostijo svojim potrebam, obenem pa ustvarjati nova delovna mesta in zagotavljati manjšo odvisnost od uvoza energije; zatrjuje, da se ni treba bati negativnih posledic, če se varstvo podnebja vključi v okvir splošnega trajnostnega razvoja in strategijo industrijske politike;

Vrzeli pri blaženju podnebnih sprememb

17. opozarja, da morajo industrializirane države na podlagi ugotovitev četrtega ocenjevalnega poročila Medvladnega foruma za podnebne spremembe do leta 2020 zmanjšati svoje emisije za 25–40 % glede na ravni iz leta 1990, obenem pa si morajo države v razvoju kot skupina prizadevati za bistveno zmanjšanje trenutno predvidene stopnje naraščanja emisij, da bodo do leta 2020 dosegle zmanjšanje za 15–30 %;

18. zato ponovno poudarja, da je treba bolj ambiciozno zastaviti globalne cilje za obdobje do leta 2020, da bo mogoče doseči cilj 2 °C; zlasti poudarja, da je nujno treba napredovati in odpraviti ogromno vrzel med znanstvenimi dognanji in obstoječimi zavezami pogodbenic; poudarja, da imajo za zmanjšanje tega ogromne vrzeli pomembno vlogo ukrepi drugih politik, vključno z energetsko učinkovitostjo, velikimi prihranki energije, uporabo obnovljivih virov za pridobivanje energije na lokalni ravni in postopno odpravo uporabe fluoriranih ogljikovodikov;

19. ugotavlja, da je EU na pravi poti, da doseže veliko večje zmanjšanje emisij od trenutno zastavljenih 20 %, in ponovno opozarja, da je EU ponudila, da bi povečala cilje glede emisij na 30 % do leta 2020, če bi se druge države z visoko stopnjo emisij zavezale k primerljivim ciljem zmanjšanja, saj bo tako dosegla trajnostno rast in dodatna delovna mesta ter bo manj odvisna od uvoza energije;

20. ugotavlja, da bi lahko z globalno postopno odpravo uporabe fluoriranih ogljikovodikov preprečili izpust 2,2 gigatone ekvivalenta CO₂ do leta 2020 in skoraj 100 gigaton ekvivalenta CO₂ do leta 2050; poziva EU, naj si bolj prizadeva za regulacijo globalne postopne odprave uporabe fluoriranih ogljikovodikov v okviru Montrealskega protokola;

21. ugotavlja, da bi EU svojo ključno vlogo pri zmanjšanju emisij lahko izpolnila s politikami, s katerimi bi zaustavila razvoj nekonvencionalnih fosilnih z velikim toplogrednim učinkom, kot je katranski pesek; meni, kot je že izrazil v svoji resoluciji o ukinitvi javnih subvencij za fosilna goriva, da bi bilo treba postopoma ukiniti javne subvencije za podporo razvoju nekonvencionalnih fosilnih goriv;

22. meni, da bi bilo treba sistem EU za trgovanje z emisijami EU povezati z drugimi podobnimi mehanizmi, ki so po svetu že uveljavljeni; predlaga, naj se oživi prvotni duh prožnega mehanizma, da bi spet postal tržni mehanizem in razvojno orodje z močno poenostavljenim, vendar preglednejšim postopkom;

Financiranje ukrepov proti podnebnim spremembam

23. poudarja, da so konkretne zaveze in prizadevanja za povečanje podnebnega financiranja na 100 milijard USD na leto do leta 2020 bistvene za zagotovitev napredka v Varšavi in splošno doseganje potrebnih obvez za blažitev podnebnih sprememb; je seznanjen z razvojno agendo po letu 2015 in poziva k vzpostavitvi pravih sinergij med obema procesoma s pozitivnimi rezultati tako za razvoj kot za podnebno politiko; obžaluje, da se večina držav članic še vedno ni zavezala glede financiranja ukrepov proti podnebnim spremembam po letu 2013 in poziva države članice, naj se zavežejo novemu in dodatnemu financiranju za obdobje 2013–2015;

Sreda, 23. oktober 2013

24. obžaluje, da trenutna povprečna raven uradne razvojne pomoči 0,29 % BDP še zdaleč ne dosega zaveze o 0,7 %; ponavlja, da bi moralo biti podnebno financiranje dodano k uradni razvojni pomoči; vendar poudarja, da je treba cilje v zvezi z razvojem in podnebnimi spremembami uskladiti; zato poudarja, da mora biti zagotavljanje skladnosti politik in vključevanje okoljskih vprašanj v razvojne projekte v središču strategije EU za učinkovito blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje;

25. poziva vse pogodbenice, ki bodo na konferenci, naj jasno razložijo, kako nameravajo postopoma povečevati finančna sredstva za podnebje, da bi lahko uresničile zavezo iz Københavna iz leta 2009, po kateri naj vi poleg zaveze o uradni razvojni pomoči v višini 0,7 % BND do leta 2020 na leto sprostile 100 milijard USD;

26. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da Zeleni podnebni sklad, ki je bil leta 2009 v Københavnu napovedan in leta 2010 v Cancunu vzpostavljen, še vedno ne deluje, ter poziva vse strani, naj čim prej zaključijo postopke; poziva EU in druge razvite države, naj v letu 2014 prispevajo finančna sredstva v Zeleni podnebni sklad, ki bo napovedan na konferenci pogodbenic v Varšavi, ter v prilagoditveni sklad in druge podnebne sklade ZN;

27. pozdravlja napredek pri uveljavljanju tehnološkega mehanizma in poudarja, da je treba okrepiti razvoj, uporabo in prenos tehnologije, in sicer s pravim ravnotežjem med prilagajanjem na podnebne spremembe in blaženjem njihovih posledic ter varstvom pravic intelektualne lastnine;

28. poziva države članice, naj do leta 2020 opustijo okolju škodljive subvencije, zlasti subvencije za fosilna goriva, ter ta denar preusmerijo v proizvodnjo obnovljive energije; poziva tudi k hitremu in mednarodno usklajenemu izvajanju cilja, določenega na vrhu G-20 v Pittsburgu, o srednjeročni postopni odpravi neučinkovitih subvencij za fosilna goriva, kar bi pomembno prispevalo k varstvu podnebja in pomembno tudi v aktualnih razmerah javnega primanjkljaja v številnih državah; ugotavlja, da so voditelji na srečanju G-20 v Los Cabosu ponovno potrdili ta velikopotezni cilj in da je EU pred srečanjem G-20 v Sankt Peterburgu ⁽¹⁾ pozvala k napredku v zvezi s tem; obžaluje, da ni predlogov za konkretne ukrepe za izvajanje tega cilja;

29. ugotavlja, da bi morale Zeleni podnebni sklad v prihodnosti financirati ne le industrializirane države, temveč tudi gospodarstva v vzponu z vse večjim deležem BDP na prebivalca; ob tem pojasnjuje, da ima 32 držav, ki v okviru konvencije štejejo za „države v razvoju“, že večji BDP na prebivalca kot države članice EU z najnižjimi BDP na prebivalca;

Prilagajanje: izguba in škoda

30. priznava, da so v Dohi poudarili, da je treba v državah v razvoju, ki so posebno ranljive za negativne učinke podnebnih sprememb, obravnavati izgubo in škodo, povezano s temi vplivi; je seznanjen z odločitvijo, da se na konferenci v Varšavi vzpostavijo institucionalni pogoji, potrebni za reševanje tega vprašanja;

31. želi opomniti, da so revne države najmanj odgovorne za vse večjo koncentracijo toplogrednih plinov v ozračju, so pa najbolj ranljive za vplive podnebnih sprememb in imajo najmanj zmogljivosti za prilagajanje nanje; poziva EU, naj si prizadeva za sporazume o podnebnem financiranju, prenosu tehnologij in gradnji zmogljivosti;

32. poziva vlade, naj si prizadevajo za soglasje glede načel za porazdelitev prizadevanj in po možnosti oblikovanje ene ali več enačb za porazdelitev; meni, da je treba v teh načelih in enačbah upoštevati zgodovinske, sedanje in morebitne prihodnje vrednosti emisij toplogrednih plinov, pa tudi sedanje in morebitne prihodnje ravni zmogljivosti v zvezi z blaženjem, prilagajanjem in zagotavljanjem pomoči; meni, da je treba upoštevati tudi pravico do razvoja;

33. želi opomniti, da so EU in druge razvite države pripravljene podpreti manj odporne države, predvsem z gradnjo zmogljivosti in izmenjavo najboljših praks, vendar tudi s finančno pomočjo;

34. poziva k večji ozaveženosti o morebitnem vplivu podnebnih sprememb na trajanje suš, pomanjkanje vode v posameznih regijah in zmanjšan dostop do vodnih virov, potrebnih v vsakodnevnem življenju;

⁽¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-717_en.htm

Sreda, 23. oktober 2013

35. priznava, da je prilagoditev resda lokalno vprašanje, vendar vztraja pri sodelovanju na regionalni, nacionalni in mednarodni ravni, da se zagotovi skladen pristop;

Raba zemljišč, sprememba rabe zemljišč in gozdarstvo (LULUCF) ter zmanjševanje emisij zaradi krčenja in degradacije gozdov v državah v razvoju (REDD +)

36. je seznanjen, da imajo raba zemljišč, sprememba rabe zemljišč in gozdarstvo ter zmanjševanje emisij zaradi krčenja in degradacije gozdov v državah v razvoju bistveno vlogo pri zmanjševanju emisij, zlasti pa pri blažitvi podnebnih sprememb do leta 2020; ugotavlja, da je potrebno nadaljnje delo v zvezi s celostnim obračunavanjem, da se zagotovi okoljska celovitost prispevkov tega sektorja k zmanjševanju emisij;

37. ugotavlja, da bodo projektom zmanjševanja emisij zaradi krčenja in degradacije gozdov v državah v razvoju namenjene znatne vsote javnega financiranja; poudarja, da je nujno treba razviti zgodnje kazalnike uspešnosti za učinkovito spremljanje, poročanje in preverjanje dejavnosti zmanjševanja emisij zaradi krčenja in degradacije gozdov v državah v razvoju; pri tem pozdravlja prizadevanja za prednostno razporejanje projektov za zmanjševanje emisij zaradi krčenja in degradacije gozdov v državah v razvoju na brezcestnih območjih;

38. se zaveda, da prostovoljni sporazumi o partnerstvu med državami, ki izvažajo les, in EU v okviru akcijskega načrta za izvrševanje zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov veliko prispevajo v boju proti krčenju gozdov po svetu; poudarja, da so potrebni dodatni ukrepi za obravnavanje dejavnikov, ki povzročajo krčenje gozdov na mednarodni ravni, in sicer prek pravno zavezujočih okoljskih in trgovinskih sporazumov;

39. ponovno opozarja, da bi lahko podnebne spremembe ogrozile zmožnost celotnih regij, da se same prehranijo; poziva EU, naj obravnava vpliv svoje kmetijske politike na podnebne spremembe; ponovno opozarja na to, kar je poudaril posebni poročevalec ZN za pravico do hrane Olivier De Schutter, da so nizkoogljične metode kmetijstva, ki ohranjajo vire, poznane tudi kot agroekološki pristopi, alternativni načini, s katerimi je mogoče zaradi omejitev emisij toplogrednih plinov ublažiti podnebne spremembe, zaradi zmanjšanja odvisnosti od dragih surovin na osnovi fosilnih goriv pa izboljšati preživetje revnih podeželskih skupnosti in hkrati zvišati raven proizvodnje; zato poziva EU, naj spodbuja razvoj podeželja, trajnostni razvoj in produktivnost kmetijskih sistemov ter prehransko varnost, zlasti v državah v razvoju;

Lokalna energetska vprašanja

40. ugotavlja, da bi bilo moč doseči bistveno zmanjšanje emisij z znatnim premikom k čistim in varnim energetskim sistemom z boljšim sprejemom obnovljive energije prek vlaganja v proizvodnjo energije manjšega obsega, poznano tudi kot mikrosoproizvodnja; meni, da je treba javno financiranje preusmeriti in sprostiti, da se zagotovi prehod na javne in lokalne/decentralizirane sisteme obnovljivih virov energije;

41. opozarja, da bi lahko proizvodnja tako imenovanih agrogoriv iz oljnih semen, palmovega olja, soje, oljne ogrščice, sončničnih semen, sladkornega trsa, sladkorne pese, pšenice in drugih virov povzročila ogromno povpraševanje po zemljiščih in ogrozila prebivalstvo revnih držav, katerega preživetje je odvisno od dostopa do zemljišč in naravnih virov;

Mednarodni letalski in pomorski promet

42. poudarja, da se je EU sicer strinjala z „zaustavitvijo ure“ v zvezi s vključitvijo mednarodnih poletov v sistem trgovanja z emisijami, vendar je to odstopanje omejeno le na eno leto in odvisno od tega, ali bodo z mednarodnimi pogajanjmi dosežene oprijemljive odločitve o ukrepu v zvezi z emisijami iz mednarodnega letalskega prometa, ki bo temeljil na svetovnem trgu;

43. poudarja, da je treba določiti ceno za ogljikove emisije iz mednarodnega letalskega in ladijskega prometa, kar bi lahko ob zmanjšanju emisij tudi ustvarilo prihodek;

44. ponovno poziva k mednarodnemu instrumentu, katerega cilj bo globalno zmanjšanje emisij, da bi omejili vpliv mednarodnega pomorskega prometa na podnebje;

Industrija in konkurenčnost

45. je zaskrbljen, ker so se po podatkih IEA svetovne emisije CO₂ v letu 2012 kljub zmanjšanju emisij v Evropi in Združenih državah povečale; zato predlaga razmislek o raznolikih odgovornostih, da bodo k svetovnim prizadevanjem na področju industrijske in energetske politike prispevale vse države;

Sreda, 23. oktober 2013

46. poudarja, da bi morala Evropa v svoji industrijski politiki spodbujati inovacije in razširjanje okolju prijaznih tehnologij, tudi na področju informacijsko-komunikacijskih tehnologij, obnovljivih virov energije, inovativnih in učinkovitih tehnologij fosilnih goriv ter zlasti tehnologij za energetske učinkovitost; poudarja, da je treba pripraviti okvirne sporazume za spodbujanje hitrejšega mednarodnega širjenja novih tehnologij, saj so raziskave in razvoj novih tehnologij jedro trajnostne prihodnosti;

47. prav tako ponavlja, da bi EU z ambicioznimi politikami na področju industrije, inovacij, podnebne in energetske politike do leta 2030 lahko ohranila svoj vodilni položaj in tako pozitivno vplivala na mednarodna pogajanja ter mednarodne partnerje spodbudila k ustrezni okrepitvi prizadevanj;

48. pozdravlja vse pozitivne premike in ponavlja, da bi mednarodno usklajeno delovanje pripomoglo k reševanju vprašanj selitve virov CO₂ in konkurenčnosti v nekaterih sektorjih, zlasti v energetske intenzivnih panogah;

Raziskave in inovacije

49. poudarja, da sta razvoj in uporaba trajnostnih prodornih tehnologij ključna za boj proti podnebnim spremembam, obenem pa tudi za prepričevanje partnerjev EU po vsem svetu o tem, da je zmanjševanje emisij izvedljivo tudi brez zmanjšanja konkurenčnosti in izgube delovnih mest;

50. poziva k mednarodni zavezi, da bi povečali naložbe na področju raziskav in razvoja v trajnostne prodorne tehnologije v ustreznih sektorjih; meni, da je bistveno, da je EU zgled z usmerjanjem izdatkov za raziskave na področju podnebju prijaznih in energijsko učinkovitih tehnologij ter da bi na tem področju morala razviti tesno znanstveno sodelovanje z mednarodnimi partnerji, kot so države skupine BRIC in ZDA;

Energetska politika

51. pozdravlja nedavne poteze vlade ZDA glede podnebnih ukrepov in njeno pripravljenost, da prevzame večjo vlogo pri svetovnih prizadevanjih za spopadanje s podnebnimi spremembami;

52. ugotavlja, da imajo cene različnih virov energije pomembno vlogo pri določanju vedenja udeležencev na trgu, vključno z industrijo in potrošniki, ter ugotavlja, da nezmožnost sedanjega mednarodnega okvira politik, da bi popolnoma internaliziral zunanje stroške, ohranja netrajnostne potrošniške vzorce; ponavlja tudi, da bi lahko bil svetovni trg ogljika trdna osnova za znatno zmanjšanje emisij in vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev za industrijo; poziva EU in njene partnerice, naj v bližnji prihodnosti poiščejo najučinkovitejši način za spodbujanje povezav med sistemom EU za trgovanje z emisijami in drugimi sistemi trgovanja, da bi vzpostavili svetovni trg ogljika, ki bi zagotavljal bolj raznolike možnosti za zmanjševanje emisij, večjo velikost in likvidnost trga, preglednost ter navsezadnje tudi učinkovitejšo razporeditev virov med energetske sektorjem in industrijo;

53. poziva k tesnejšemu sodelovanju med Svetom, Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, da se EU omogoči enotno in usklajeno nastopanje v mednarodnih organizacijah, kot so Mednarodna agencija za energijo, Mednarodna agencija za obnovljivo energijo, Mednarodno partnerstvo o sodelovanju na področju energetske učinkovitosti ter Mednarodna agencija za atomsko energijo, s čimer bi prevzela dejavnejšo in vplivnejšo vlogo, zlasti pri prizadevanjih za trajnostno energetske politiko in politiko energetske varnosti;

54. obžaluje neustrezno obravnavanje možnosti varčevanja z energijo na mednarodni ravni in v EU; poudarja, da varčevanje z energijo omogoča ustvarjanje delovnih mest, gospodarske prihranke, varnost preskrbe z energijo, konkurenčnost in zmanjšanje emisij ter da prispeva k zasuku trendov pri cenah in stroških energije; poziva EU, naj v mednarodnih pogajanjih več pozornosti nameni varčevanju z energijo, tako v razpravah o prenosu tehnologije kot v razvojnih načrtih za države v razvoju ali finančni pomoči; poudarja, da morajo EU in njene države članice izpolniti lastne cilje, da bi bile verodostojne;

55. poudarja, da po vsem svetu približno 1,3 milijarde ljudi nima dostopa do električne energije in 2,6 milijarde ljudi še vedno kuha na tradicionalen način kuha ⁽¹⁾; poudarja, da je treba v skladu s cilji podnebne politike obravnavati vprašanje energetske revščine; opominja, da so na voljo energetske tehnologije za obravnavanje vprašanj tako varstva okolja v svetovnem merilu kot lokalnih razvojnih potreb;

⁽¹⁾ Posebno poročilo IEA o svetovni energetski prihodnosti *Redrawing the Energy Climate Map* (Preoblikovanje zemljevida energije in podnebnih sprememb, ni na voljo v slov.).

Sreda, 23. oktober 2013

Podnebna diplomacija

56. v tem smislu poudarja pomembnost Evropske unije, ki je glavna akterka (zlasti letos, ko je predsednica in gostiteljica 19. konference pogodbenic država članica EU) in bo na konferenci govorila z „enim glasom“ ter si složno prizadevala za napredek v smeri mednarodnega sporazuma;

57. poudarja pomemben položaj Poljske kot države gostiteljice ter upa, da bo kot država, ki je še vedno močno odvisna od fosilnih energijskih virov, vendar ima izkušnje iz pogajanj na okvirni konvenciji Združenih narodov o podnebnih spremembah, drugim za vzor in pomagala skleniti nova zavezišva; pozdravlja izjavo predsedujočega, da je s kreativnostjo mogoče zmanjšati emisije toplogrednih plinov, hkrati pa ustvarjati delovna mesta, spodbujati gospodarsko rast in zagotavljati boljši življenjski standard; upa, da bo Poljska predstavila konkretne predloge na to temo;

58. poudarja, da bi moral biti osrednji cilj podnebni sporazum, ki bo veljal za vse in bo vključeval tako industrializirane države kot države v razvoju; poudarja, da je ena najpomembnejših nalog EU zagotoviti usklajen in postopen pristop k varstvu podnebja ter zagotavljanju ukrepov na vseh vladnih ravneh, vključno z lokalnimi in regionalnimi oblastmi;

59. poudarja, da sedanji čas gospodarske krize nazorno dokazuje, da lahko samo trajnostno gospodarstvo zagotovi dolgoročno blaginjo in da je varstvo podnebja eden od njegovih glavnih stebrov; poudarja, da nikoli doslej ni bilo tako pomembno pojasniti razloga za politične ukrepe na področju varstva okolja, namreč ljudem omogočiti dostop do visokega življenjskega standarda, hkrati pa zavarovati vire in možnost za razvoj tudi za prihodnje generacije;

60. ponavlja, da izziva podnebnih sprememb ni mogoče obravnavati ločeno, temveč vedno v okviru trajnostnega razvoja, industrijske politike in politike virov; v zvezi s tem poudarja, da je bistveno razložiti podnebne politike državljanom ter doseči premik v zavesti; poudarja, da bi morali prihodnji sporazumi vključevati tudi pobude „od spodaj navzgor“, denimo na področju energetske učinkovitosti, saj so pomembno orodje za sprejetje s strani državljanov;

61. meni, da je robusten sistem skladnosti in izvrševanja bistven del vsakega pravno zavezujočega sporazuma o podnebnih spremembah, in bi morali zagotoviti, da bodo vse države, ki se bodo pridružile sporazumu o podnebnih spremembah, spoštovale svoje zaveze, odgovarjale za njihovo nespoštovanje in po potrebi prejele pomoč;

62. meni, da mora proces okvirne konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah postati učinkovitejši in zmogljivejši, da bi pristneje odražal spremenjene razmere; meni tudi, da je treba odpraviti pravilo o soglasju, da bi se izognili rezultatom, ki bi temeljijo na najmanjšem skupnem imenovalcu;

63. poudarja, da bi si lahko predsedovanje konferenci namesto letne rotacije delilo več držav v obdobju več let ali pa bi uvedli dveletni mandat za posamezno državo, s čimer bi zagotovili skladnejši pristop;

64. opozarja na pozitiven napredek med pogajanjmi na 25. sestanku pogodbenic Kjotskega protokola ter poziva vse pogodbenice, naj se skušajo učiti iz tega uspešnega mednarodnega sporazuma; poziva pogodbenice, naj si zlasti ogledajo volilne mehanizme in mehanizme odločanja Montrealskega protokola, njegov drugačen pristop k odgovornostim, njegove mehanizme izvrševanja in sankcioniranja ter financiranje, kot primer, ki bi ga bilo mogoče uporabiti v okviru okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja;

65. poudarja, da je za splošni napredek mednarodnih pogajanj o podnebnju pomembno, da je pri njih EU proaktivna; ugotavlja, da na zmožnost EU za prevzem vodilne vloge in na možnost doseganja splošnega napredka vplivajo podnebni ukrepi, ki jih EU sprejema; opozarja, da je treba okrepiti podnebne ukrepe EU, tudi s sprejetjem ambicioznega podnebnega in energetskega okvira za leto 2030 in zato, da bi odpravili dvome zaradi nizke učinkovitosti sistema EU za trgovanje z emisijami pri zagotavljanju spodbude za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov in zaradi preložitve vključitve sektorja letalskega prometa v sistem trgovanja z emisijami.

66. poudarja tudi, da bi morale imeti razvite države pomembno vlogo pri tem, da državam v razvoju pomagajo zaježiti emisije; ugotavlja, da je v mnogih državah v razvoju veliko možnosti za obnovljivo energijo in energetske učinkovitost; poziva razvita gospodarstva in gospodarstva v vzponu, naj spodbujajo in izvajajo projekte v zvezi z obnovljivo energijo v državah v razvoju ter na tem področju dajo na voljo tehnologijo, strokovno znanje in izkušnje ter naložbe;

Sreda, 23. oktober 2013

Delegacija Evropskega parlamenta

67. meni, da ima delegacija EU bistveno vlogo v pogajanjih o spremembah podnebja in da je zato nesprejemljivo, da poslanci Evropskega parlamenta na prejšnjih konferencah pogodbenic niso mogli sodelovati na usklajevalnih sestankih EU; pričakuje, da bo na usklajevalnih sestankih v Varšavi lahko sodeloval vsaj predsednik delegacije Evropskega parlamenta;

68. ugotavlja, da mora Komisija v skladu z okvirnim sporazumom, ki ga je novembra 2010 sklenila s Parlamentom, omogočiti vključitev njegovih poslancev kot opazovalcev v delegacije Unije, ki se pogajajo o večstranskih sporazumih; opozarja, da mora sporazume med Unijo in tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami v skladu z Lizbonsko pogodbo (člen 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije) odobriti Evropski parlament;

o

o o

69. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter sekretariatu UNFCCC s prošnjo, naj jo posreduje tudi vsem pogodbenicam, ki niso članice EU.
